

ថ្ងៃទី២២ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០២១

ជូនចំពោះលោកជំទាវ Faouzia Boumaiza Mebarki

ប្រធានគណៈកម្មការបណ្តោះអាសន្នដើម្បីពិភាក្សាលម្អិតលើអនុសញ្ញាអន្តរជាតិទូទៅស្តីពីការប្រឆាំងនឹង
ការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាននិងទំនាក់ទំនងសម្រាប់គោលបំណងឧក្រិដ្ឋ

លោកជំទាវជាទីគោរពរាប់អាន!

យើងជាអង្គការ និងជាអ្នកសិក្សាដែលមានចុះហត្ថលេខានៅខាងក្រោម ធ្វើការដើម្បីការពារ និងលើក
កម្ពស់សិទ្ធិមនុស្ស ទាំងតាមប្រព័ន្ធអ៊ីនធឺណិត និងក្រៅប្រព័ន្ធអ៊ីនធឺណិត។ កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងដើម្បីដោះ
ស្រាយបទល្មើសបច្ចេកវិទ្យា គឺជាការព្រួយបារម្ភរបស់យើង ដោយសារតែបទល្មើសបច្ចេកវិទ្យាបានបង្ក
ការគំរាមកំហែងដល់សិទ្ធិមនុស្ស និងការរកស៊ីចិញ្ចឹមជីវិត ហើយដោយសារតែច្បាប់ស្តីពីបទល្មើសបច្ចេក
វិទ្យា គោលនយោបាយ និងគំនិតផ្តួចផ្តើមនានា ក្នុងពេលបច្ចុប្បន្ននេះកំពុងត្រូវបានប្រើប្រាស់ ដើម្បីធ្វើឲ្យ
ប៉ះពាល់ដល់សិទ្ធិមនុស្ស។ ដូច្នេះហើយ យើងស្នើឲ្យដំណើរការដែលគណៈកម្មការបណ្តោះអាសន្នបំពេញ
ការងាររបស់ខ្លួន បញ្ចូលក្រុមអង្គការសង្គមស៊ីវិលដ៏រឹងមាំនៅគ្រប់ដំណាក់កាលនៃការវិវឌ្ឍ និងការធ្វើសេច
ក្តីក្រោងអនុសញ្ញានេះ ហើយថា អនុសញ្ញាណាមួយដែលបានស្នើឡើងត្រូវមានការការពារសិទ្ធិមនុស្ស
ដែលអាចអនុវត្តបានចំពោះបទប្បញ្ញត្តិតាមនីតិវិធីនិងច្បាប់លាស់។

សារតា

សំណើដើម្បីឲ្យបញ្ជាក់លម្អិតអំពី “អនុសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីការប្រឆាំងនឹងការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាន
និងទំនាក់ទំនងក្នុងគោលបំណងឧក្រិដ្ឋកម្ម” ត្រូវបានធ្វើ ឡើងដំណាលគ្នាដែលយន្តការសិទ្ធិមនុស្សរបស់អង្គ
ការសហប្រជាជាតិកំពុងបង្ហាញក្តីបារម្ភអំពីការរំលោភបំពានដោយសារច្បាប់ប្រឆាំងបទល្មើសបច្ចេកវិទ្យា
នៅជុំវិញពិភពលោក។

នៅក្នុងរបាយការណ៍ឆ្នាំ ២០១៩ របស់លោក Clément Nyaletsossi Voule អ្នករាយការណ៍ពិសេសរបស់
អង្គការសហប្រជាជាតិស្តីពីសិទ្ធិសេរីភាពក្នុងការជួបជុំដោយសន្តិវិធី និងការបង្កើតអង្គការសមាគមបាន
សង្កេតឃើញថា "ការកើនឡើងនៃច្បាប់ និងគោលនយោបាយដែលសំដៅប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងបទល្មើសបច្ចេកវិទ្យា

ច្នៃកវិទ្យាក៏បានផ្តល់លទ្ធភាពដល់ការដាក់ទណ្ឌកម្ម និងការឃ្លាំមើលសកម្មជន និងអ្នកតវ៉ានៅក្នុងប្រទេសជា
ច្រើនជុំវិញពិភពលោក។

នៅឆ្នាំ ២០១៩ និងម្តងទៀតនៅឆ្នាំនេះ មហាសន្និបាតអង្គការសហប្រជាជាតិបានសម្តែងការព្រួយបារម្ភយ៉ាង
ខ្លាំងថា ច្បាប់ស្តីពីបទល្មើសបច្ចេកវិទ្យាត្រូវបានប្រើប្រាស់ខុសដើម្បីផ្តោតគោលដៅលើអ្នកការពារសិទ្ធិ
មនុស្ស ឬរារាំងការងាររបស់ពួកគេ និងបង្កគ្រោះថ្នាក់ដល់សុវត្ថិភាពរបស់ពួកគេដែលផ្ទុយទៅនឹងច្បាប់អន្តរ
ជាតិ។ កង្វល់ទាំងនេះកើតមាន បន្ទាប់ពីមានសេចក្តីរាយការណ៍ពីអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលជាច្រើនឆ្នាំអំពីការ
រំលោភសិទ្ធិមនុស្សដែលកើតចេញពីច្បាប់ប្រឆាំងបទល្មើសបច្ចេកវិទ្យាយ៉ាងទូលំទូលាយ។

នៅពេលដែលអនុសញ្ញានេះត្រូវបានស្នើឡើងជាលើកដំបូង អង្គការសិទ្ធិមនុស្ស និងសិទ្ធិឌីជីថលឈានមុខ
គេជាង៤០ និងអ្នកជំនាញ រួមទាំងហត្ថលេខីជាច្រើនក្នុងលិខិតនេះ បានទទួលបានគណៈប្រតិភូបោះឆ្នោត
ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចនេះ ដោយព្រមានថា អនុសញ្ញាដែលបានស្នើឡើង បង្កការគំរាមកំហែងដល់សិទ្ធិ
មនុស្ស។

នៅមុនសម័យប្រជុំដំបូងនៃគណៈកម្មការបណ្តោះអាសន្ន យើងសូមបញ្ជាក់ឡើងវិញនូវកង្វល់ទាំងនេះ។
ប្រសិនបើអនុសញ្ញាអង្គការសហប្រជាជាតិស្តីពីបទល្មើសបច្ចេកវិទ្យាត្រូវបានដំណើរការ នោះគោលដៅគួរ
តែជាការប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាន និងទំនាក់ទំនងសម្រាប់គោលបំណងឧក្រិដ្ឋ
ដោយមិនបង្កគ្រោះថ្នាក់ដល់សិទ្ធិជាមូលដ្ឋានរបស់អ្នកដែលអនុសញ្ញានេះត្រូវការការ ដូច្នោះពលរដ្ឋអាច
រីករាយ និងអនុវត្តសិទ្ធិរបស់ពួកគេដោយសេរីតាមអ៊ីនធឺណិត និង ក្រៅបណ្តាញអ៊ីនធឺណិត។

អនុសញ្ញាណាមួយដែលត្រូវបានស្នើឡើងគួរតែបញ្ចូលការការពារសិទ្ធិមនុស្សច្បាស់លាស់ និងរឹងមាំ។ អនុ
សញ្ញាដែលគ្មានការការពារបែបនេះ ឬដែលធ្វើឲ្យប៉ះពាល់កាតព្វកិច្ចសិទ្ធិមនុស្សរបស់រដ្ឋនឹងធ្វើឲ្យបុគ្គលម្នាក់ៗ
ប្រឈមនឹងហានិភ័យ និងធ្វើឲ្យគ្មានឌីជីថលរបស់យើងកាន់តែគ្មានសុវត្ថិភាព ដែលគំរាមកំហែងដល់សិទ្ធិ
មនុស្សជាមូលដ្ឋាន។

នៅពេលដែលគណៈកម្មការបណ្តោះអាសន្នចាប់ផ្តើមការងាររបស់ខ្លួនក្នុងការព្រាងអនុសញ្ញានេះក្នុងប៉ុន្មាន
ខែខាងមុខ វាមានសារៈសំខាន់ក្នុងការអនុវត្តនូវវិធីសាស្ត្រផ្អែកលើសិទ្ធិមនុស្ស ដើម្បីធានាថា អនុសញ្ញាដែល

បានស្នើឡើងមិនត្រូវបានប្រើប្រាស់ជាឧបករណ៍ ដើម្បីរារាំងសេរីភាពនៃការបញ្ចេញមតិ រំលោភលើភាព
ឯកជន និងការការពារទិន្នន័យ ឬបង្កគ្រោះថ្នាក់ដល់បុគ្គល និងមិនធ្វើឲ្យសហគមន៍មានហានិភ័យ។

ការងារសំខាន់នៃការប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងបទល្មើសបច្ចេកវិទ្យាគួរតែស្របគ្នានឹងកាតព្វកិច្ចសិទ្ធិមនុស្សរបស់
រដ្ឋដែលមានចែងនៅក្នុងសេចក្តីប្រកាសជាសកលស្តីពីសិទ្ធិមនុស្ស (UDHR) កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិ
ពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោបាយ (ICCPR) និងឧបករណ៍ និងស្តង់ដារសិទ្ធិមនុស្សអន្តរជាតិផ្សេងទៀត។

ម្យ៉ាងទៀត កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងបទល្មើសបច្ចេកវិទ្យាគួរតែការពារ មិនមែនធ្វើឲ្យប៉ះ
ពាល់ដល់សិទ្ធិមនុស្សនោះទេ។ យើងរំលឹករដ្ឋនានាថា សិទ្ធិដូចគ្នាដែលបុគ្គលម្នាក់ៗមានក្រោមណាមួយអ្វីនឹងធ្វើ
ណាមួយ ក៏គួរត្រូវបានការពារតាមអ្វីនឹងផលិតផលផងដែរ។

វិសាលភាពនៃបទប្បញ្ញត្តិប្រហូទណ្ឌសំខាន់ៗ

មិនមានការឯកភាពគ្នាអំពីរបៀបដោះស្រាយបទល្មើសបច្ចេកវិទ្យានៅកម្រិតសកល ឬការយល់ដឹងរួម ឬ
និយមន័យនៃអ្វីដែលបង្កើតជាបទល្មើសបច្ចេកវិទ្យានោះទេ។ តាមទស្សនៈស្តីពីសិទ្ធិមនុស្ស ចាំបាច់ណាស់
ក្នុងការធ្វើឲ្យវិសាលភាពនៃអនុសញ្ញាណាមួយស្តីពីបទល្មើសបច្ចេកវិទ្យារួមគ្នា។

ហេតុដែលថាបទល្មើសអាចពាក់ព័ន្ធនឹងបច្ចេកវិទ្យា មិនមែនមានន័យថាចាំបាច់ត្រូវតែបញ្ចូលក្នុងអនុសញ្ញា
ដែលស្នើឡើងនោះទេ។ ជាឧទាហរណ៍ ច្បាប់ប្រឆាំងនឹងបទល្មើសបច្ចេកវិទ្យាដ៏ទូលំទូលាយ ជារឿយៗ
បន្ថែមទណ្ឌកម្មដោយសារតែការប្រើប្រាស់កុំព្យូទ័រ ឬឧបករណ៍ក្នុងការប្រព្រឹត្តបទល្មើសដែលមានស្រាប់។

ច្បាប់នេះជាពិសេសមានបញ្ហានៅពេលពួកគេបញ្ចូលបទល្មើសពាក់ព័ន្ធនឹងមតិការរឿង។ ច្បាប់ស្តីពីបទ
ល្មើសបច្ចេកវិទ្យាដែលប្រើប្រាស់ពាក្យមិនច្បាស់លាស់ដែលមានន័យថា ដើម្បីប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងព័ត៌មាន
មិនពិត និងការគំរាមប្រព័ន្ធអនឡាញសម្រាប់ ឬការលើកតម្កើងអំពើហិង្សា និងភាពជ្រុលនិយម អាច
ត្រូវបានប្រើប្រាស់ខុស ដើម្បីចាប់អ្នកសរសេររដ្ឋប្បវេណីពន្ធនាគារ ឬរារាំងវេទិកាទាំងមូលនៅក្នុងប្រទេស
ណាមួយ។

ដូច្នោះ វាមិនគោរពតាមបទដ្ឋានសេរីភាពនៃការបញ្ចេញមតិអន្តរជាតិនោះទេ។ ច្បាប់បែបនេះធ្វើឲ្យអ្នកសារ ព័ត៌មាន សកម្មជន អ្នកស្រាវជ្រាវ សហគមន៍អ្នកស្រឡាញ់ភេទដូចគ្នា (LGBTQ) និងធ្វើឲ្យអ្នកដែលមានមតិ ផ្ទុយស្ថិតក្នុងគ្រោះថ្នាក់ ហើយអាចជះឥទ្ធិពលដ៏អាក្រក់ដល់សង្គមកាន់តែខ្លាំង។

សូម្បីតែច្បាប់ដែលផ្តោតខ្លាំងទៅលើឧក្រិដ្ឋកម្មតាមមធ្យោបាយប្រើអ៊ីនធឺណិតក៏ត្រូវបានប្រើប្រាស់ ដើម្បី ធ្វើឲ្យសិទ្ធិមនុស្សធ្លាក់ចុះ។ ច្បាប់ដែលដាក់ទោសព្រហ្មទណ្ឌលើការចូលប្រើបណ្តាញកុំព្យូទ័រ ឬប្រព័ន្ធ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតនោះ ត្រូវបានប្រើប្រាស់ដើម្បីផ្តោតគោលដៅលើអ្នកស្រាវជ្រាវសន្តិសុខឌីជីថល អ្នកផ្តល់ព័ត៌មាន សកម្មជន និងអ្នកសារព័ត៌មាន។

ជារឿយៗ អ្នកស្រាវជ្រាវផ្នែកសន្តិសុខ ដែលជួយរក្សាសុវត្ថិភាពមនុស្សគ្រប់គ្នានោះ មានបញ្ហាដោយសារ ច្បាប់ប្រឆាំងបទល្មើសបច្ចេកវិទ្យាមិនច្បាស់លាស់នេះ ហើយប្រឈមមុខនឹងការចោទប្រកាន់ពីបទឧក្រិដ្ឋ ដោយសារការរកឃើញកំហុសនៅ ក្នុងប្រព័ន្ធសុវត្ថិភាពនេះ។

ប្រទេសមួយចំនួនក៏បានបកស្រាយច្បាប់ស្តីពីការចូលរួមព័ត៌មានដោយគ្មានការអនុញ្ញាតយ៉ាងទូលំ ទូលាយផងដែរ ដើម្បីដាក់ទោសព្រហ្មទណ្ឌប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពលើរាល់ការបញ្ចេញព័ត៌មានផ្សេងៗ។ ក្រោមការបកស្រាយទាំងនេះ ការបង្ហាញព័ត៌មានណាមួយដែលបំពានលើគោលការណ៍ក្រុមហ៊ុន ឬគោល នយោបាយរដ្ឋាភិបាលអាចចាត់ទុកជា "បទល្មើសបច្ចេកវិទ្យា"។

អនុសញ្ញាណាមួយដែលអាចកើតមានគួរតែនិយាយឲ្យបានច្បាស់អំពីបទដ្ឋានដែលមានចេតនាព្យាបាទ មិន គួរប្រែក្លាយគោលនយោបាយប្រើប្រាស់កុំព្យូទ័ររបស់ក្រុមហ៊ុន ឬរដ្ឋាភិបាលទៅជាការទទួលខុសត្រូវព្រហ្ម ទណ្ឌនោះទេ គួរតែផ្តល់នូវការការពារផលប្រយោជន៍សាធារណៈយ៉ាងច្បាស់លាស់ និងទូលំទូលាយ ហើយរួមបញ្ចូលនូវបទប្បញ្ញត្តិច្បាស់លាស់ដែលអនុញ្ញាតឲ្យអ្នកស្រាវជ្រាវសន្តិសុខធ្វើការងាររបស់ពួកគេ ដោយមិនខ្លាចការចោទប្រកាន់។

ការការពារសិទ្ធិមនុស្ស និងនីតិវិធី

ព័ត៌មានឯកជន និងផ្ទាល់ខ្លួនរបស់យើង ដែលពីមុនធ្លាប់ត្រូវបានចាក់សោរទុកក្នុងថតតុនោះ ឥឡូវនេះត្រូវ បានរក្សាទុកនៅក្នុងឧបករណ៍ឌីជីថលរបស់យើង និងនៅក្នុងកម្មវិធីក្លោង (cloud) ។ ប៉ូលីសនៅជុំវិញពិភព

លោកកំពុងប្រើប្រាស់ឧបករណ៍សើបអង្កេតដែលបំពានកាន់តែខ្លាំងឡើងដើម្បីចូលរកភស្តុតាងនៅក្នុង
ឧបករណ៍ឌីជីថល។

ជារឿយៗ ការសើបអង្កេតរបស់ពួកគេធ្វើឱ្យប្រទេសដោយគ្មានប្រព័ន្ធការពារត្រឹមត្រូវ និងជៀសវាងការ
ការពារដែលមានក្នុងសន្ធិសញ្ញាជំនួយផ្លូវច្បាប់ទៅវិញទៅមក។ នៅ ក្នុងបរិបទជាច្រើន ការត្រួតពិនិត្យរបស់
តុលាការមិនបានចូលពាក់ព័ន្ធទេ ហើយគ្មានទីរបស់និយតករការពារទិន្នន័យឯករាជ្យបានរងផលប៉ះពាល់។
ច្បាប់ជាតិ រួមទាំងច្បាប់ស្តីពីការប្រឆាំងបទល្មើសបច្ចេកវិទ្យាផងដែរ ជារឿយៗមិនគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីការពារ
ប្រឆាំងនឹងការតាមដានហួសហេតុមិនចាំបាច់។

អនុសញ្ញាណាមួយដែលអាចកើតមានគួរតែរៀបរាប់លម្អិតអំពីនីតិវិធីដ៏រឹងមាំនិងការការពារសិទ្ធិមនុស្ស ដែល
គ្រប់គ្រងការសើបអង្កេតបទព្រហ្មទណ្ឌដែលបានបន្តនៅក្រោមអនុសញ្ញានោះ។

វាក៏គួរតែធ្វើឱ្យប្រាកដថា ការជ្រៀតជ្រែកណាមួយចំពោះសិទ្ធិឯកជនភាពត្រូវអនុលោមតាមគោលការណ៍នៃ
ភាពស្របច្បាប់ ភាពចាំបាច់ និងសមាមាត្រ រួមទាំងការទាមទារឱ្យអំណាចនៃវិធានការឃ្នាំមើលតាមផ្លូវ
តុលាការឯករាជ្យ។

វាក៏មិនគួរហាមឃាត់ប្រទេសនានាមិនឱ្យអនុម័តវិធានការការពារបន្ថែមដែលកម្រិតការអនុវត្តច្បាប់លើការ
ប្រើប្រាស់ទិន្នន័យផ្ទាល់ខ្លួននោះទេ ព្រោះការហាមឃាត់បែប នេះនឹងធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់ការការពារឯកជន
ភាព និងទិន្នន័យ។

អនុសញ្ញាណាមួយដែលអាចកើតមានក៏គួរតែបញ្ជាក់ឡើងវិញពីតម្រូវការសម្រាប់ប្រទេសនានាក្នុងការអនុ-
ម័ត និងអនុវត្ត "ច្បាប់ឯកជនភាពដ៏ទូលំទូលាយនិងរឹងមាំ រួមទាំងទិន្នន័យឯកជនភាពដែលអនុលោមតាម
ច្បាប់សិទ្ធិមនុស្សអន្តរជាតិទាក់ទងនឹងការការពារ ការត្រួតពិនិត្យ និងដំណោះស្រាយ ដើម្បីការពារសិទ្ធិឯក
ជនភាពប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព"។

ហានិភ័យពិតជាមាន គឺការអនុវត្តសិទ្ធិមនុស្សមិនបានល្អនឹងត្រូវបានសម្របសម្រួល ហើយនាំឱ្យមានផលប៉ះ
ពាល់យ៉ាងខ្លាំង នៅពេលមានការព្យាយាមទាក់ទាញប្រទេសទាំងអស់ឱ្យចុះហត្ថលេខាលើអនុសញ្ញាស្តីពី
បទល្មើសបច្ចេកវិទ្យាដែលបានស្នើឡើងដោយអង្គការសហប្រជាជាតិ ។

ដូច្នេះវាចាំបាច់ណាស់ដែលអនុសញ្ញាណាមួយត្រូវពង្រឹងឲ្យបានច្បាស់លាស់នូវការការពារតាមនីតិវិធី ដើម្បីការពារសិទ្ធិមនុស្ស និងទប់ស្កាត់ផ្លូវកាត់ជុំវិញកិច្ចព្រមព្រៀងជំនួយទៅវិញទៅមក។

ការចូលរួមប្រកបដោយអត្ថន័យ

តទៅមុខ យើងសូមស្នើឲ្យគណៈកម្មការបណ្តោះអាសន្ន រួមបញ្ចូលយ៉ាងសកម្មនូវអង្គការសង្គមស៊ីវិលក្នុងការ ពិគ្រោះយោបល់ រួមទាំងអ្នកពាក់ព័ន្ធនឹងសន្តិសុខឌីជីថល និងក្រុមជួយដល់សហគមន៍ និងបុគ្គលងាយរង គ្រោះ ដែលនេះមិនបានកើតឡើងទេនៅពេលដែលដំណើរការនេះបានចាប់ផ្តើមកាលពីឆ្នាំ២០១៩ ឬតាំងពី ពេលនោះមក។

អាស្រ័យហេតុនេះ យើងខ្ញុំសូមសំណូមពរដល់គណៈកម្មការនេះដូចខាងក្រោម៖

- ទទួលស្គាល់អ្នកជំនាញផ្នែកបច្ចេកវិទ្យា និងការសិក្សាដែលចាប់អារម្មណ៍ និងក្រុមអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល រួមទាំងអ្នកដែលមានជំនាញពាក់ព័ន្ធផ្នែកសិទ្ធិមនុស្ស ប៉ុន្តែមិនមានឋានៈពិគ្រោះយោបល់ ជាមួយក្រុមប្រឹក្សាសេដ្ឋកិច្ច និងសង្គមនៃអង្គការសហប្រជាជាតិ ក្នុងលក្ខណៈទាន់ពេលវេលា និង តម្លាភាព និងអនុញ្ញាតឲ្យក្រុមដែលចូលរួមចុះឈ្មោះតំណាងច្រើននាក់ ដើម្បីសម្របសម្រួលការ ចូលរួមពីចម្ងាយនៅទូទាំងតំបន់តាមពេលវេលាផ្សេងៗគ្នា។
- ធ្វើឲ្យប្រាកដថា បែបបទសម្រាប់ការចូលរួម ទទួលស្គាល់ភាពចម្រុះនៃភាគីពាក់ព័ន្ធដែលមិនមែន រដ្ឋាភិបាល ដោយផ្តល់ក្រុមភាគីពាក់ព័ន្ធនីមួយៗនូវពេលនិយាយគ្រប់គ្រាន់ ដោយសារសង្គមស៊ីវិល វិស័យឯកជន និងអ្នកសិក្សាអាចមានទស្សនៈ និងផលប្រយោជន៍ផ្សេងៗគ្នា។
- ធ្វើឲ្យប្រាកដថា មានការចូលរួមប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពពីអ្នកចូលរួមដែលមានការទទួលស្គាល់ រួម ទាំងឱកាសក្នុងការទទួលបានឯកសារទាន់ពេលវេលា ផ្តល់សេវាបកប្រែ ថ្លែងនៅក្នុងកិច្ចប្រជុំរបស់ គណៈកម្មការ (ដោយផ្ទាល់ និងពីចម្ងាយ) និងដាក់ជូនមតិយោបល់ និងអនុសាសន៍ជាលាយលក្ខណ៍ អក្សរ។
- ធ្វើឲ្យប្រាកដថា មានការចូលរួមប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពពីអ្នកចូលរួមដែលមាន ការទទួលស្គាល់ រួមទាំងឱកាសក្នុងការទទួលបានឯកសារទាន់ពេលវេលា ផ្តល់សេវាបកប្រែ ថ្លែងនៅក្នុងកិច្ចប្រជុំ

របស់គណៈកម្មការ (ដោយផ្ទាល់ និងពីចម្ងាយ) និងដាក់ជូនមតិយោបល់ និងអនុសាសន៍ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ។

- រក្សាគេហទំព័រទាន់សម័យដែលមានព័ត៌មានពាក់ព័ន្ធ ដូចជាព័ត៌មានជាក់ស្តែង (ព័ត៌មានលម្អិតស្តីពីការទទួលស្គាល់ជាផ្លូវការ ពេលវេលា/ទីកន្លែង និងការចូលរួមពីចម្ងាយ) ឯកសារចាត់តាំងផ្សេងៗ (ឧទាហរណ៍ របៀបវារៈ ឯកសារពិភាក្សាល។) សេចក្តីថ្លែងការណ៍ និងអន្តរាគមន៍ផ្សេងទៀតដោយរដ្ឋ និងអ្នកពាក់ព័ន្ធដទៃទៀត ឯកសារសាវតារ ឯកសារការងារ និងសេចក្តីព្រាងលទ្ធផល និងរបាយការណ៍កិច្ចប្រជុំ។

ការប្រឆាំងបទល្មើសបច្ចេកវិទ្យាមិនគួរធ្វើឡើងដោយសុខចិត្តធ្វើឲ្យបាត់បង់សិទ្ធិជាមូលដ្ឋាន និងសេចក្តីថ្លៃថ្នូររបស់អ្នកដែលនឹងរងផលប៉ះពាល់ដោយសារតែអនុសញ្ញាដែលត្រូវបានស្នើឡើងនេះទេ។

រដ្ឋគួរតែធានាថា អនុសញ្ញាស្តីពីបទល្មើសបច្ចេកវិទ្យាដែលបានស្នើឡើងណាមួយគឺត្រូវស្របតាមកាតព្វកិច្ចសិទ្ធិមនុស្សរបស់ខ្លួនហើយគួរតែប្រឆាំងនឹងអនុសញ្ញាដែលស្នើឡើងណាមួយដែលមិនស្របនឹងកាតព្វកិច្ចទាំងនោះ។

យើងពិតជាពេញចិត្តយ៉ាងខ្លាំង ប្រសិនបើអ្នកអាចផ្សព្វផ្សាយលិខិតនេះជូនសមាជិកគណៈកម្មការបណ្តោះអាសន្ន ហើយផ្សព្វផ្សាយលិខិតនេះនៅលើគេហទំព័ររបស់គណៈកម្មការបណ្តោះអាសន្ន។

ហត្ថលេខី*

1. Access Now – International
2. Alternative ASEAN Network on Burma (ALTSEAN) – Burma
3. Alternatives – Canada
4. Alternative Informatics Association – Turkey
5. AqualtuneLab – Brazil
6. ArmSec Foundation – Armenia
7. ARTICLE 19 – International
8. Asociación por los Derechos Civiles (ADC) – Argentina
9. Asociación Trinidad / Radio Viva – Trinidad
10. Asociatia Pentru Tehnologie si Internet (ApTI) – Romania
11. Association for Progressive Communications (APC) – International
12. Associação Mundial de Rádios Comunitárias (Amarc Brasil) – Brazil
13. ASEAN Parliamentarians for Human Rights (APHR) – Southeast Asia

14. Bangladesh NGOs Network for Radio and Communication (BNNRC) – Bangladesh
15. BlueLink Information Network – Bulgaria
16. Brazilian Institute of Public Law - Brazil
17. Cambodian Center for Human Rights (CCHR) – Cambodia
18. Cambodian Institute for Democracy – Cambodia
19. Cambodia Journalists Alliance Association – Cambodia
20. Casa de Cultura Digital de Porto Alegre – Brazil
21. Centre for Democracy and Rule of Law – Ukraine
22. Centre for Free Expression – Canada
23. Centre for Multilateral Affairs – Uganda
24. Center for Democracy & Technology – United States
25. Civil Society Europe
26. Coalition Direitos na Rede – Brazil
27. Collaboration on International ICT Policy for East and Southern Africa (CIPESA) – Africa
28. CyberHUB-AM – Armenia
29. Data Privacy Brazil Research Association – Brazil
30. Dataskydd – Sweden
31. Derechos Digitales – Latin America
32. Defending Rights & Dissent – United States
33. Digital Citizens – Romania
34. DigitalReach – Southeast Asia
35. Digital Security Lab – Ukraine
36. Državljan D / Citizen D – Slovenia
37. Electronic Frontier Foundation (EFF) – International
38. Electronic Privacy Information Center (EPIC) – United States
39. Elektronisk Forpost Norge – Norway
40. Epicenter.works for digital rights – Austria
41. European Center For Not-For-Profit Law (ECNL) Stichting – Europe
42. European Civic Forum – Europe
43. European Digital Rights (EDRi) – Europe
44. eQuality Project – Canada
45. Fantsuam Foundation – Nigeria
46. Free Speech Coalition – United States
47. Foundation for Media Alternatives (FMA) – Philippines
48. Fundación Acceso – Central America
49. Fundación Ciudadanía y Desarrollo de Ecuador
50. Fundación CONSTRUIR – Bolivia
51. Fundación Karisma – Colombia
52. Fundación OpenlabEC – Ecuador
53. Fundamedios – Ecuador
54. Garoa Hacker Clube – Brazil
55. Global Partners Digital – United Kingdom

56. GreenNet – United Kingdom
57. GreatFire – China
58. Hiperderecho – Peru
59. Homo Digitalis – Greece
60. Human Rights in China – China
61. Human Rights Defenders Network – Sierra Leone
62. Human Rights Watch – International
63. Igarapé Institute -- Brazil
64. IFEX - International
65. Institute for Policy Research and Advocacy (ELSAM) – Indonesia
66. The Influencer Platform – Ukraine
67. INSM Network for Digital Rights – Iraq
68. Internews Ukraine
69. Instituto Beta: Internet & Democracia (IBIDEM) – Brazil
70. Instituto Brasileiro de Defesa do Consumidor (IDEC) – Brazil
71. Instituto Educadigital – Brazil
72. Instituto Nupef – Brazil
73. Instituto de Pesquisa em Direito e Tecnologia do Recife (IP.rec) – Brazil
74. Instituto de Referência em Internet e Sociedade (IRIS) – Brazil
75. Instituto Panameño de Derecho y Nuevas Tecnologías (IPANDETEC) – Panama
76. Instituto para la Sociedad de la Información y la Cuarta Revolución Industrial – Peru
77. International Commission of Jurists – International
78. The International Federation for Human Rights (FIDH)
79. IT-Pol – Denmark
80. JCA-NET – Japan
81. KICTANet – Kenya
82. Korean Progressive Network Jinbonet – South Korea
83. Laboratorio de Datos y Sociedad (Datysoc) – Uruguay
84. Laboratório de Políticas Públicas e Internet (LAPIN) – Brazil
85. Latin American Network of Surveillance, Technology and Society Studies (LAVITS)
86. Lawyers Hub Africa
87. Legal Initiatives for Vietnam
88. Ligue des droits de l’Homme (LDH) – France
89. Masaar - Technology and Law Community – Egypt
90. Manushya Foundation – Thailand
91. MINBYUN Lawyers for a Democratic Society - Korea
92. Open Culture Foundation – Taiwan
93. Open Media – Canada
94. Open Net Association – Korea
95. OpenNet Africa – Uganda
96. Panoptykon Foundation – Poland

- 97. Paradigm Initiative – Nigeria
- 98. Privacy International – International
- 99. Radio Viva – Paraguay
- 100. Red en Defensa de los Derechos Digitales (R3D) – Mexico
- 101. Regional Center for Rights and Liberties – Egypt
- 102. Research ICT Africa
- 103. Samuelson-Glushko Canadian Internet Policy & Public Interest Clinic (CIPPIC) – Canada
- 104. Share Foundation - Serbia
- 105. Social Media Exchange (SMEX) – Lebanon, Arab Region
- 106. SocialTIC – Mexico
- 107. Southeast Asia Freedom of Expression Network (SAFEnet) –Southeast Asia
- 108. Supporters for the Health and Rights of Workers in the Semiconductor Industry (SHARPS) – South Korea
- 109. Surveillance Technology Oversight Project (STOP) – United States
- 110. Tecnología, Investigación y Comunidad (TEDIC) – Paraguay
- 111. Thai Netizen Network – Thailand
- 112. Unwanted Witness – Uganda
- 113. Vrijdschrift – Netherlands
- 114. West African Human Rights Defenders Network – Togo
- 115. World Movement for Democracy – International
- 116. 7amleh – The Arab Center for the Advancement of Social Media – Arab Region

បុគ្គលជាអ្នកជំនាញ និងអ្នកសិក្សា

- 1. Jacqueline Abreu, University of São Paulo
- 2. Chan-Mo Chung, Professor, Inha University School of Law
- 3. Danilo Doneda, Brazilian Institute of Public Law
- 4. David Kaye, Clinical Professor of Law, UC Irvine School of Law, former UN Special Rapporteur on Freedom of Opinion and Expression (2014-2020)
- 5. Wolfgang Kleinwächter, Professor Emeritus, University of Aarhus; Member, Global Commission on the Stability of Cyberspace
- 6. Douwe Korff, Emeritus Professor of International Law, London Metropolitan University
- 7. Fabiano Menke, Federal University of Rio Grande do Sul
- 8. Kyung-Sin Park, Professor, Korea University School of Law
- 9. Christopher Parsons, Senior Research Associate, Citizen Lab, Munk School of Global Affairs & Public Policy at the University of Toronto
- 10. Marietje Schaake, Stanford Cyber Policy Center
- 11. Valerie Steeves, J.D., Ph.D., Full Professor, Department of Criminology University of Ottawa

*បញ្ជីបុគ្គលេខីតិគ្រឹមថ្ងៃទី១៣ ខែមករា ឆ្នាំ២០២